

Titlu: Salvat deplin din dependențe!

Subtitlu: Cum am fost eliberat de vicii prin iubirea Creatorului și dependența totală de El

Autor: Iasmin George Balaj, prin harul Domnului Iisus

Ediția: I

Data publicație: Iulie 2026

Toată slava, cinstea și meritul sunt doar a Tatălui ceresc și a Domnului Iisus Hristos prin Duhul Sfânt, căci Iisus este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu prin care s-a făcut și această lucrare (1 Corinteni 1:23,24,30,31).

**Pentru mai multe informații, întrebări sau comentarii
contactați-ne prin:**

0748.643.735

info@cauzaefectelor.ro

CauzaEfectelor.ro

YouTube: youtube.com/@CauzaEfectelor

TikTok: tiktok.com/@cauzaefectelor

Cuprins:

1. Prins în capcană de mic	5
2. Viața la orfelinat	11
3. Dorința după Dumnezeu	15
4. Eliberat prin adopție	19
<i>Dumnezeu e prea puternic pentru mine!</i>	21
5. Un legământ veșnic cu Creatorul	25
6. Eliberat de păcat prin iubire și dependență	30
<i>Dumnezeu e prea puternic pentru mine!</i>	32
<i>Dependent de Creator</i>	35
7. Umblând cu Dumnezeu	40
<i>Duhul Sfânt în om</i>	42
<i>Trei căi prin care Dumnezeu ne vorbește</i>	46
<i>Trei pași ai pocăinței practice</i>	48
<i>Nașterea din apă și din duh</i>	51

Introducere

Cartea aceasta nu este pentru oricine. Dacă nu știi ce înseamnă robia păcatului și nu te lupti să fi eliberat, ea nu este pentru tine. Mai bine dă-o la altcineva care este în această luptă. Dacă însă te vezi un rob al păcatului și cauți eliberarea din închisoarea celui rău, acest material va fi exact ceea ce cauți - semnalul eliberării tale.

Subiectul de față este intim, este privat, este acoperit de rușine, dar totuși oricât îl ascundem afectează toată viața omului. Sexualitatea este parte din cum am fost creați, iar păcatul ne-a afectat pe toți, mai mult sau mai puțin. Cel mai trist este că biruința asupra păcatului este atât de precară și atât de mulți pier tânjind după ceva mai bun.

În 2019 am fost invitat la Speranța TV pentru a împărtăși experiența mea. Atunci erau 8 ani de când Dumnezeu m-a eliberat din sclavia în care eram. De atunci au mai trecut încă 7 ani în care biruința asupra desfrâului prin Iisus a dus la alte biruințe glorioase asupra altor păcate.

Omul se naște sclav al păcatului și astfel al Satanei, dar Iisus Hristos a venit ca să ne elibereze și să ne facă slujitori ai Lui. Au fost ani grei de luptă pentru eliberarea mea, și după ce am epuizat toate soluțiile umane m-am bucurat să cunosc personal pe Mântuitorul meu, Iisus Hristos. El M-a mântuit din păcat, după ce eu am îmbrățișat imposibilitatea mult

căutatei biruințe și suicidul datorită eșecului total. De atunci trăiesc în deplină libertate și bucurie în Creatorul meu.

Materialul acesta este rezultatul apelului unei mame care m-a contactat pentru a scrie această experiență pentru ca să o împărtășească fiului ei din penitenciar. Am acceptat provocarea ca venind de la Dumnezeu pentru a ajunge la sufletele care tânjesc după mântuire.

Am să mă fac foarte vulnerabil prin acest material, dezvăluind adâncimile desfrâului în care am ajuns. Am să împărtășesc amănunte ale desfrâului meu pe care nu le-am mai împărtășit cu nimeni înainte. Astfel dezvălui de unde vin gândurile păcătoase care ne corup și ne fac robi Satanei, ca apoi să arat cum să fim biruitori prin Iisus Hristos - chiar de la rădăcină!

Apelul acestei mame și a celor prinși în robia Satanei mă împing să fiu o dovadă a puterii minunate a lui Mesia de a ne mântui pe deplin din robia cruntă a păcatului. Iisus Hristos a plătit plata pentru eliberarea celui mai mare păcătos care crede în El și-L cunoaște ca Mântuitor personal. El este atotputernic și te poate mântui din păcat și pe tine, în modul cel mai sigur și absolut!

“Crede în Domnul Iisus și vei fi mântuit, tu și casa ta.” Fapte 16:31 VDC. Alege acum să crezi că Dumnezeu te iubește, iar dependent de El vei fi biruitor!

1. Prins în capcană de mic

“Voicei duși de Mine de la naștere și purtați din pânțece, ... chiar Eu vă voi purta și vă voi salva.” Isaia 46:3,4 BTF

Dumnezeu a făcut ca să mă nasc pe 23 Aprilie 1987 ca al doilea fiu din patru copii, într-o familie de ingineri. M-am născut în Timișoara unde părinții erau cu școala. Tatăl a devenit inginer electro-energetician, iar mama inginer agronom. În urma absolvirii studiilor tata a fost repartizat ca inginer în domeniul energetic la Uzina din Remeți, județul Bihor. Ulterior a fost avansat ca Șef de PRAM. Acolo am crescut și mi s-a legat sufletul de o familie de bătrânei care au fost adoptați de părinții mei pentru a-i îngriji, după ce ei ne-au ajutat cu lapte.

După câțiva ani părinții au intrat în afaceri, ceea ce a făcut să ne mutăm în Oradea. Inima mea de copil era legată de viața la munte, cu bunicii adoptați, dar uneori mai eram și în Oradea la bloc.

De la o vârstă fragedă am fost introdus la alcool, bunicii adoptați producând pălincă/țuică și punându-mi și mie în ceai. Crescând am ajuns să consum singur din damigeană. La vârsta de aproximativ 7-8 ani știu că am luat o sticlă de jumate de litru pe care am

umplut-o și am mers la pescuit, hotărât să mă desfăt în beție. Nu mai știu ce s-a întâmplat. Știu doar că atunci mi s-a întâmplat ceva rău și că nu m-am mai atins de pălinca bunicilor! Puteam să mor foarte ușor. Am continuat însă să consum alte băuturi alcoolice pentru încă zece ani.

Pe când aveam cam 5 ani am fost cu gașca de băieți în căutare de aventură. Eu mă bucuram să fiu cu fratele mai mare și cu ceilalți, neștiind că ei merg la furat de flori. Au venit însă paznicii după noi, cu câinii! Am sărit ca toți ceilalți de pe țevile imense ce alimentau orașul cu apă termală, iar în aterizare am căzut pe mâna stângă ce a rezultat în fractură.

Având mâna în ghips îmi aduc aminte că noaptea aceea nu am putut dormi. Părinții au ajuns la succes în afaceri și au crezut că fac un lucru bun pentru copiii lor să le pună televizor în camere. Au angajat și o bonă să se asigure de nevoile noastre și să nu facem rele, dar ea era ocupată cu sticla de alcool în timp ce noi ne făceam de cap. În acea noapte m-am trezit și am pornit televizorul, iar la acea oră de noapte se difuza un film pornografic! Aviz părinți, căci Satana pândește astfel de ocazii!

La vârsta aceea fragedă nu înțelegeam ce este aceea, dar m-a marcat profund. Și acum îmi amintesc scenele, cu lux de amănunte. Nu pot spune același lucru despre sutele de desene animate pe care le-am vizionat. Aceasta arată ce profundă este amprenta intimității asupra unei minți fragede.

După aproximativ doi ani a venit un semnal de alarmă puternic pentru părinți că nu e bine ce au făcut cu televizorul în camera copiilor. Aceasta a avut loc

după ce fratele mai mare a spart școala împreună cu un coleg și fratele nostru mai mic. Au distrus totul în trei zile la rând, ca să prelungească vacanța! De unde au învățat? De la Tom și Jerry! Așa au scăpat părinții de televizor. Sămânța rea va aduce rod cu siguranță!

La scurt timp după aceea am început să pun în practică ce am văzut, cu o fetiță mai mică decât mine. Având doar 5 ani nu era posibil ca filmul să devină realitate, așa că am lăsat-o baltă. Nu înțelegeam nimic din toată treaba asta, dar ceva m-a făcut să copiez acele acte și automat să pun în practică ce am văzut. Sămânța semănată în mintea și inima copilului, dă rod mai devreme sau mai târziu. Aceasta ar trebui să fie un semnal de alarmă pentru părinți!

Pe la șapte ani am fost introdus de găștile de copii de la Oradea în obiceiul de fumat tutun. Unsprezece ani am fumat din ce în ce mai mult.

Fiind la bunicii adoptivi am fost inițiat și în zoofilie! De multe ori când cădeam jos sau mă jucam pe iarbă, câinele lor avea obiceiul să se urce pe mine și să inițieze un act sexual. L-am tot respins o vreme, dar mi-a venit un gând să-l las să-și facă treaba și să văd ce se va întâmpla. Mi-am tras pantalonii jos, dar penetrarea foarte dureroasă m-a oprit. Așa a ieșit la iveală din inima mea inclusiv această urâciune nespus de mare!

Așa se vedem cum de mic copil omul are deja în inima sa toate aceste păcate. Domnul Iisus a spus, "Fiindcă dinăuntru, din inima oamenilor, ies gânduri

rele, adultere, curvii, ucideri, Hoții, lăcomii, stricăciuni, înșelăciune, desfrânare, un ochi rău, blasfemie, mândrie, nebunie; Toate aceste rele ies dinăuntru și îl spurcă pe om.” Marcu 7:21-23 BTF.

A-l expune pe copil la păcat înseamnă să întărești ceea ce este deja acolo și să-l dai mai tare pe mâna Satanei. Gândul de zoofilie arată o ușă deschisă prin alcool, tutun și prin pornografie pentru demoni ca să influențeze spre rău. Buruienile trebuie smulse din viața copilului. Copilul trebuie ferit pe cât posibil de expunerea la păcat, dar și când iese din inima lui să fie ajutat să găsească mântuirea în Iisus Hristos.

Unii zic că un copilul nu înțelege procesul mântuirii, dar Iisus Hristos a spus să lăsăm copilașii să vină la El! (Matei 19:14) Noi ca și adulți din păcate oprim copiii de a veni la Iisus Hristos când păcatele încep să iasă la iveală. Parcă avem concepția că pedepsele noastre, cearta și tot felul de manipulări o să-i oprească din a mai păcătui, dar nu există mântuire din păcat afară de mântuirea adusă de Iisus Hristos! Cu cât mai fraged experimentează copilul biruința asupra păcatului prin Iisus Hristos, cu atât mai fericite de el și mai puternic va fi împotriva uneltirilor diavolului!

Părinții au ajuns tot mai înstăriți în afaceri de import și export. Pe când se bucurau de succesul în afaceri, Dumnezeu căuta să-i salveze de la pierzare sigură. Tatăl meu a avut una din primele lui experiențe de apropiere de Dumnezeu, când în 28 Aprilie 1993 a avut un accident extrem de grav. Accidentul a avut loc la ieșire din Iernut spre Oradea, după apusul soarelui

pe întuneric. A doua zi trebuia să se întâlnească cu partenerul de afaceri elvețian în Budapesta pentru semnarea unor contracte. A intrat într-o curbă și a intrat direct în semănătoarea unui tractor care venea din față. Discul de pe marginea semănătorii a tăiat capota mașinii și ia despicat apoi și craniul, expunând creierul la cioburile de sticlă. Nimeni nu i-a dat nici o șansă de viață. El a continuat să trăiască, în comă la început. Medicul, uimit de ce a făcut Dumnezeu, l-a îndemnat l-a externare, “Du-te și mulțumește lui Dumnezeu, căci și-a pus mâna sub tine din prima clipă!”

Învățând să umble cu Dumnezeu, Duhul Sfânt l-a conștientizat că va urma ceva grav. Un export mare de miez de nucă în occident, prin partenerii din Elveția, nu a mai fost achitat. Aceasta a dus la a pierde tot ceea ce am avut: multiple afaceri, case, apartamente și mașini.

În 6 Noiembrie 1995 a venit o altă încercare gravă asupra familiei. Mama ne-a lăsat la bunici să ne jucăm în zăpada proaspătă, în timp ce ea a condus mașina dis de dimineață spre Oradea, luând cu ea încă alte trei persoane. Într-o curbă mașina a derapat pe drumul acoperit de zăpadă și a intrat într-un autobuz care venea din față. Trei din cei patru pasageri au decedat, inclusiv mama noastră. Așa, cei patru copii au rămas orfani. Șoferul autobuzului a fost atât de șocat de accident încât ulterior a încetat să mai pună mâna pe volan.

Ce crunt a fost pentru tatăl meu să audă de la fiica lui, “Tati, unde e mami, că îmi e dor s-o văd?” Numai Dumnezeu l-a întărit pe tatăl meu să treacă peste

pierderea mamei noastre, iubita lui soție. Întrebând de ce, tata a primit un răspuns, ca o vedenie în timpul nopții. A văzut-o pe mama ca un soldat rănit la picior care se retrăgea de pe front. Apoi a auzit o voce, “Am chemat-o acasă”. Asta la liniștit. Dumnezeu a promis: “Știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.” Romani 8:28 BTF. Așa însă tatăl meu a început să caute pe Dumnezeu mai mult ca niciodată până atunci, iar aproape un an de zile mai târziu a încheiat un legământ cu Dumnezeu prin apa botezului.

Așa am ajuns să locuim la familia sorei tatălui. După un timp tatăl meu a fost îndemnat de frații de la Biserică să ne dea la un orfelinat creștin. Acest lucru era de neimaginat pentru el! După ce și-a pierdut soția, nu se putea să-și piardă și copiii! Dar Dumnezeu l-a convins că era voia Sa, și a acceptat prin credință. Așa a început viața celor patru frați la un orfelinat creștin. Șase ani de zile am gustat viața din mai multe orfelinate creștine, dar și unul de stat.

2. Viața la orfelinat

YAHWEH “este Tatăl orfanilor, ...
Dumnezeu, care locuiește în locașul
Luicel sfânt.” Psalmul 68:5 VDC

Viața din orfelinatele unde am crescut a fost un amestec de bine și rău, dar folosită de Dumnezeu spre binele celor ce-L iubesc. Majoritatea orfelinatelor prin care am fost au fost creștine, dar am fost ceva timp și la un orfelinat de stat. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru toți cei ce au slujit în acele orfelinate creștine, care au trăit credința cât mai bine au știut și care au căutat să ne învețe și să ne îndrume spre Creatorul nostru din pruncie. Chiar dacă au făcut greșeli, și unii păcătuiind chiar grav, Dumnezeu le-a folosit pentru a scoate la iveală că tot omul, copil sau adult, este la fel - un sclav al păcatului care are nevoie de Mântuitorul Iisus Hristos.

Este enorm de greu să crești copii care au venit din familii cu probleme, copii afectați de viciile părinților, chiar de pierderea părinților cum a fost cazul nostru, dar și de moștenirea spirituală a coruperii păcatului. Chiar dacă era un mediu creștin, din inima omului iese ce este acolo. Domnul Iisus a declarat, “Fiindcă dinăuntru, din inima oamenilor, ies gânduri rele, adultere, curvii, ucideri, hoții, lăcomii, stricăciuni, înșelăciune, desfrânare, un ochi rău, blasfemie, mândrie, nebunie; Toate aceste rele ies

dinăuntru și îl spurcă pe om.” Marcu 7:21-23 BTF.

Pe când nu ne vedea nimeni, copiii mai mari învățau pe cei mai mici arta masturbării. Băieții mai mari au descoperit funcția organelor genitale la pubertate, și le-au arătat și celor mai mici. Aceasta a dus la încercarea de acte intime între copii, iar desfrâul ajungând tot mai mare. La un moment dat, în neștiința și inocența noastră, băieții au trecut de la a încerca să se culce cu fetele la a face asta cu alți băieți! Golul nostru sufletească era acerb, iar Satana și îngerii lui ne stârneau la păcate grele. Aceasta și-a lăsat amprenta asupra mea, întrucât mai târziu abuzul de sine includea și abuz anal. Aceasta doar a contribuit la a ajunge complet dezgustat de mine însumi, până la a căuta o scăpare prin suicid.

În felul acesta păcatul sodomiei a ieșit la iveală din inima unor copii neinițiați în așa ceva. Răul era deja în inimă, doar aștepta coruperea tot mai profundă pentru a ieși la iveală. Majoritatea însă fiind înainte de pubertate, ne-am oprit, dar nu după ce am încercat tot ce am auzit, văzut sau imaginat. În felul acesta demonii au pus stăpânire peste copii și ne influențau gândirea și faptele spre desfrâu.

La vârsta de nouă sau zece ani a fost momentul în care eu am intrat la pubertate. Era prea devreme, dar aceasta a avut loc datorită masturbării. Până la pubertate masturbarea îmi producea doar usturime și durere. Ulterior doar a apărut plăcerea orgasmului.

Crescând am ajuns să consum și pornografie. Orice mică supărare, întristare sau eșec mă făcea să-mi găsesc împlinirea în acest rușinos act. Datorită lipsei mamei eram depresiv, iar acum dependent de

viciu și curând am devenit suicidal.

Într-o noapte m-am trezit buimăcit la realitatea în care cineva se juca cu organele mele genitale. Eram abuzat sexual de un bărbat, parte din instituție, el satisfăcându-se oral. A fost foarte ciudată situația în care am ajuns. Am realizat că păcatul meu invita și alte consecințe, iar acest abuz doar revela urâciunea păcatului care era deja în inima mea și al cărui sclav eram. Odată abuzatorul chiar m-a învinuit că îmi face aceasta datorită faptului că descoperise că eu sunam din când în când la numere pornografice ce taxau greu instituția.

A abuza un minor este un mare păcat, dar Dumnezeu așa a lăsat lucrurile încât să văd că eu eram un păcătos la fel de mare. Eu ispiteam pe Satana să mă ispitească, chiar dacă eram minor. Prin acest abuz Dumnezeu a scos la iveală aceiași inimă păcătoasă din fiecare. Nu am putut să-l învinuiesc pe abuzator mai mult decât mă învinuiam pe mine de aceleași păcate ale căror sclav eram. Ce a făcut el e păcatul lui contra lui Dumnezeu, iar ce făceam eu era păcatul și vina mea. Fiecare răspunde pentru ceea ce el face. Fiecare are nevoie de același Mântuitor atotputernic să ne salveze din păcat. Eu l-am iertat pe abuzator din toată inima mea, pentru că și Dumnezeu mi-a iertat mie mult mai mult!

Aveam poftă senzuală după cele mai multe fete cu care mă întâlneam. Golul după mama mea mă făcea să caut o fată care s-o înlocuiască, iar inima mea

păcătoasă mă făcea să cred că asta poate avea loc doar prin curvie. Minte și inima omului, influențată de cel rău, născocesc orice motive doar să încalce Legea lui Dumnezeu, care e bună, dreaptă și desăvârșită (Romani 7:12). Am încercat din nou și din nou să am intimitate cu diverse fete. Culmea însă a fost faptul că niciodată nu a avut loc înainte de căsătorie. Ori de câte ori încercam ceva intervenea ca să oprească tot procesul!

Aceasta mă făcea să mă întreb de ce. Chiar nu era normal, când toți prietenii nu aveau astfel de probleme. Oare era posibil că Dumnezeu intervenea personal în viața mea și nu mă lăsa să fac acest lucru?

3. Dorința după Dumnezeu

“Dumnezeule, tu ești Dumnezeul meu;
devreme te voi căuta, îmi însetează
sufletul după tine, îmi tânjește carnea
după tine într-o țară uscată și
însetată, fără apă”

Psalmul 63:1 BTF

In timp ce viața de păcat se aprofunda, la fel era și dorința de a găsi pe Dumnezeu. La vârsta de 13 ani am fost hotărât să mă botez în Biserica Baptistă Emanuel din Oradea, unde eram și la școală. Am început să particip la clasele de cateheză și să mă pregătesc în direcția aceasta. Dar, mi-a fost interzis de către conducerea orfelinatului, pe motiv că eram prea tânăr. Am perceput aceasta ca o respingere din partea lui Dumnezeu, ce m-a făcut să mă dedau cu totul păcatului.

Atât de mult a pus Satana control asupra minții mele atunci încât m-a condus în a repeta ce făcusem după primul video pornografic, dar și abuzul de care aveam parte. Într-o ocazie la 14 ani am fost pus să veghez asupra copiilor sub 6 ani, să mă asigur că dorm de amiază. Fiind luat sub controlul poftelor cărnii și a

demonilor, am început să mă joc cu organele sexuale a unei fete de 4 ani, în timp ce i-am pus pe ceilalți să se întoarcă.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu că am fost prins atunci. Am fost consiliat ulterior de psihologul instituției, dar ce poate face psihologia în a salva omul din păcat? Chiar și pedepsele își au locul lor în a înfrâna răul și a-l ajuta pe delicvent să vadă că este rău ceea ce face și că are consecințe drastice; dar, inima omului tot rea rămâne. Există oare vreo soluție umană la inima omului care este o fântână de răutate fără fund?

Prin desene animate, filme, muzică și literatură ni se transmite mereu mesajul: “Urmează-ți inima”, “Încrede-te în inima ta”. Ni se transmit aceste mesaje prin apelurile cele mai frumoase și atrăgătoare, de parcă în ea ai găsi fericirea! Eu asta am făcut. M-am lăsat târât de inima mea în cele mai josnice urâciuni: pornografie, masturbare, zoofilie, sodomie și pedofilie. Cine mă putea scăpa de inima mea, de mine însumi?!

Creatorul nostru, Iisus Hristos, declară că “inima este mai înșelătoare decât toate și este nespus de stricăță” și că “dinăuntru, din inima oamenilor, ies gânduri rele” (Ieremia 17:9, Marcu 7:21 BTF). Declară că Dumnezeu are dreptate: “Cine se încrede în inima lui este un nebun.” Proverbe 28:26 VDC. Inima noastră duce doar la păcat și la posesie demonică. Cine mă putea salva dintr-o stare în care nimic bun nu era în mine?

De mic copil am învățat despre Dumnezeu și că El a venit să mântuiască omul din păcat. Citeam din Biblie, îmi plăcea să cânt și să recit poezii despre Dumnezeu la Biserică și diverse programe. Îmi plăcea foarte mult să mergem în campanii misionare pe la diverse Biserici unde să avem programe muzicale și de recitare. Era o bucurie să fim luați în casele oamenilor și să auzim povestirile lor de viață și să simțim iubirea creștină. Chiar dacă păcatul luase atâta control asupra vieții mele, totuși tânjeam după a sluji lui Dumnezeu. Iubeam povestirile Biblice despre slujitorii lui Dumnezeu și voiam să fiu și eu unul ca ei.

Îmi aduc aminte că am fost odată la o tabără creștină la Vârfurile unde era un tânăr care conducea programul. Mi-a cucerit inima cu dedicarea lui pentru Dumnezeu. Se vedea iubirea pe care o avea pentru Creator. Am cântat atunci din toată inima împreună cu el și toți ceilalți, până am răgușit. El a devenit eroul meu. Fiindcă el avea barba în formă de cioc, l-am luat ca model și am zis că și eu voi fi la fel. Voiam un model, și unul care umbla cu Dumnezeu. După ani de zile am ajuns să am și eu barba în formă de cioc, ca el.

Dorința mea după Dumnezeu a fost prezentă de mic. De mic copil am avut dorința de a fi preot, în special după ce am fost cu bunica mea adoptivă la o slujbă religioasă Ortodoxă. Aceasta a devenit o țintă pentru mine, de a sluji lui Dumnezeu. Tânjeam după Dumnezeu, dar eram încătușat de păcat și poftele

inimii stăpânite de Satana le împlineam.

“O, ce om nenorocit sunt eu. Cine mă va elibera din trupul acestei morți? Mulțumesc lui Dumnezeu prin Iisus Hristos Domnul nostru.” Romani 7:24,25 BTF. Doar Mântuitorul după care tânjeam mă putea ajuta. Dumnezeu chiar veghea asupra mea fără să-mi dau seama. Eu credeam că eu îl caut și mă zbat să-L găesc, dar de fapt El mă atrăgea la Sine și căuta să mă salveze.

O, cât de grea este mântuirea omului! Cum poate Dumnezeu să mântuiască omul care din naștere îi este vrăjmaș și iubește păcatul? “Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună.” Romani 8:7 VDC.

Doar Dumnezeul care este iubire, Cel atotputernic, atotprezent și atot-înțelept poate atrage, poate câștiga încrederea și poate mântui pe om. Eu sunt complet uimit de felul în care El o face și nu pot decât să-L laud și să-L preamăresc cu toată ființa mea pentru modul minunat în care lucrează.

4. Eliberat prin adopție

“În dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Iisus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.”

Efesení 1:4,5 VDC

La vârsta de 14 ani am fost adoptat, împreună cu frații și sora mea, de o rudă mai îndepărtată, o mătușă a mamei mele. Aceasta a fost doar o minune orchestrată de Dumnezeu.

Abuzatorul care mă abuzase s-a împrietenit cu două surori care se mai implicau cu orfelinatul. De mai multe ori am fost pe la ei pe acasă și ascultam cu plăcere povestirile de vânătoare ale tatălui lor. Abuzatorul, și el un sclav al păcatului, avea remușcări și Duhul Sfânt nu-i dădea pace conștiinței. La un moment dat el și-a deschis inima acestor surori și le-a mărturisit povara sa. Ele l-au încurajat să mărturisească poliției.

Așa s-a deschis ancheta și el și-a asumat consecințele. Cazul nostru a fost televizat și raportat în mass-media. Cu ocazia aceasta am fost duși la orfelinatul de stat. Era așa de mare rușinea să fim acolo în timp ce toți ceilalți ne urmăreau la televizor - copiii abuzați.

În acel timp a făcut Dumnezeu ca în Jimbolia, județul Timiș, să fie această mătușă a mamei mele în vizită din Canada la părinții ei. În timp ce urmăreau știrile, părinții ei au remarcat, "Aceștia sunt copiii lui Domnica!" S-a adevărit a fi astfel. Ce minunat orchestrează Dumnezeu lucrurile, exact la timpul potrivit! Cele două prietene ale abuzatorului de asemenea erau prietene ale acestei viitoare mame adoptive.

Dumnezeu i-a pus pe inimă să ne adopte pe toți patru, chiar dacă încă ea nu era căsătorită! Creatorul a ales omul potrivit la timpul potrivit pentru o lucrare imposibil de grea - a adopta tineri cu multe probleme direct din orfelinat și a se angaja să-i crească pentru Dumnezeu!

La momentul acela adopțiile erau interzise în România, din cauza faptului că mulți copii au fost adoptați pentru organe. Dar, Dumnezeu în înțelepciunea și puterea Sa a găsit omul potrivit prin care să facă o minune. Prin cea care a devenit mama noastră Creatorul a făcut posibil tot procesul de adopție și apoi ducerea noastră în Canada. În vara anului 2002 am ajuns într-o țară nouă, cu un nume nou și cu un nou început!

Ea și-a asumat toată responsabilitatea pentru patru copii, atât purtarea de grijă de toate nevoile cât și educația noastră. Ca și copil nu mi-am putut imagina ce povară, ce responsabilitate și-a asumat. Doar Dumnezeu i-a dat un astfel de curaj, o astfel de țință, o astfel de chemare la o lucrare așa de mare și grea. Noi i-am făcut viața un calvar din multe puncte de vedere, dar Dumnezeu a întărit-o și a fost folosită

pentru a ne ajuta într-un punct critic din viață.

În felul acesta Iisus a căutat să ne mântuiască pe fiecare prin acea experiență. Pe noi ne-a ajutat prin ea, iar pe noi ne-a folosit pentru a o ajuta pe ea să crească în Dumnezeu.

Cât de importantă a fost această experiență nici nu mi-am imaginat! Era o lecție în alegorie, căci eliberarea mea din păcat avea să vină doar prin a fi adoptat în familia lui Dumnezeu. Aveam nevoie de o naștere din nou, într-o familie total diferită. Aveam nevoie de un Tată neprihănit și fără păcat, cu o inimă curată și un trecut fără pată, ca să moștenesc acestea de la El. Doar printr-un început total nou se putea să am o viață total nouă. Adopția mea a fost o intervenție divină în această direcție.

Dumnezeu e prea puternic pentru mine!

Chiar dacă dintr-un punct de vedere a început o viață nouă pentru mine, totuși păcatul m-a urmărit. Curând după ce am ajuns în Canada s-a descoperit o abilitate tehnică moștenită de la tatăl meu. Am luat piese de computer de la un magazin Second Hand și fără să fi învățat nimic despre ele, am făcut un computer funcțional. În curând am avut și internet, și așa am continuat să consum pornografie împreună cu jocuri.

Pe perioada procesului de adopție în România și

ulterior în Canada am făcut orice ca să am relație intimă cu fetele, pe lângă consumul de pornografie și masturbarea care urma. Înainte de a merge în Canada am avut trei ocazii cu trei fete diferite unde am ajuns chiar în punctul de penetrare sexuală, dar chiar atunci ceva s-a întâmplat și s-a întrerupt totul! Au mai fost și alte ocazii de apropiere de acest punct, însă aceste trei ocazii erau chiar la prăpastia consumului actului sexual.

Odată eram la Jimbolia în ștrandul termal cu apă închisă la culoare. Eram chiar pe punctul de a consuma actul intim cu o fată, când ea a căscat ochii mari și strigă, “Rodica!!!” Era mama adoptivă care mă căuta! Imediat am dispărut sub apa neagră! Ce căuta acolo, chiar atunci???

În timp am realizat că singurul motiv pentru care nu reușeam să consum actul sexual a fost doar datorită faptului că Dumnezeu intervenea și oprea totul, de fiecare dată! Realizând acest lucru, de multe ori m-am certat cu Dumnezeu și-i ceream în orbirea mea să mă lasă se fac asta! Credeam că doar o femeie în intimitate poate să-mi satisfacă golul sufletului, să-mi împlinească nevoia inimii și de aceea tânjeam cu toată ființa după acest lucru. Dar orice făceam, eram întotdeauna oprit: uneori chiar la muchie de cuțit, alteori mai înainte.

Ultima experiență de genul acesta a fost în Canada pe când aveam 16 ani. Devenisem un magnet pentru fete la liceul unde frecventam, și unele din ele făceau orice ca să devină prietenele mele. Fiind din Europa, în special Transilvania sporea atracția. Am

ajuns însă să fac și culturism și astfel să ajung cel mai solid din liceu. Una din fetele ce tânjeau după mine m-a cucerit.

Alanna era parte dintr-o familie înstărită, o rudă a ei fiind chiar campion mondial la cursele de motociclete. Ea și sora ei ne-au invitat pe 3 băieți la ele acasă, când părinții erau plecați. Eu am ajuns în pat cu ea. Era totul perfect și pregătit pentru momentul mult visat și așteptat de mine, consumarea actului intim. Credeam că nimic nu mă putea opri acum. Dar din nou Dumnezeu a intervenit și a oprit totul! Eram uluit și nu-mi venea să cred că iarăși s-a întâmplat când totul mergea așa de bine, din punct de vedere al curviei!

Atunci am strigat la Dumnezeu, “Ești prea puternic pentru mine!” Eram înfometat după iubire. Simțeam că trăiesc degeaba și că mor dacă nu îmi împlinesc această dorință a sufletului. Și totuși acum eram destul de mare încât să conștientizez că felul în care doream să împlinesc nevoia mea era păcat. Realizam că Iisus din iubire mă oprea, spre binele meu veșnic. Era o încălcare a legii Sale, dar nu știam altceva care să-mi umble golul inimii. Așa că am încetat să mă mai lupt cu un Dumnezeu atotputernic, căci oricum avea să câștige! În același timp am acceptat ca El să-mi arate o altă cale pentru împlinirea nevoii sufletului meu.

Această experiență mi-a dat liniște și pace. Cumva eram împlinit de realizarea faptului că Dumnezeu însuși a intervenit în viața mea. Lui chiar îi păsa de mine, mă iubea și veghea asupra mea. Eu voiam să fug de El și Creatorul nu mă lăsa mai mult decât vedea că e spre binele meu. Aceasta mi-a câștigat încrederea și

m-a făcut să mă simt iubit.

Din acel moment am renunțat complet la a mai căuta să am intimitate cu fetele. Până atunci era tot ceea ce căutam la școală, la biserică sau acasă. După aceasta am mai căzut în a consuma pornografie sau în a mă masturba, dar era doar după ce eram biruit după o luptă cruntă contra acestui monstru de viciu. Făceam orice ca să scap de dependență, dar cădeam răpus de bombardamentul puternic și continuu al gândurilor și simțămintelor care veneau zi și noapte.

Traectoria mea s-a schimbat definitiv, iar acum căutam eliberarea din acest păcat cu orice preț. Voiam să cunosc pe Dumnezeu care a intervenit în viața mea atât de personal, atât de puternic și cu o așa iubire pentru un mare păcătos.

5. Un legământ veșnic cu Creatorul

“Pe când eram noi încă păcătoși,
Hristos a murit pentru noi” Romani 5:8
BTF. “În El trăim și ne mișcăm și avem
ființă” Fapte 17:28 BTF.

Aurmat o perioadă lungă de luptă cruntă
contra păcatului și de asemenea de creștere
în harul cunoașterii lui Dumnezeu. Acum
mergeam la Biserici pe care le frecventam cu scopul
de a cunoaște pe Dumnezeu. Luam notițe și
cumpăram CD-uri pentru a reasculta predicile care
mă impresionau. Participam cu drag la grupele de
tineret, dar nu mai era interes pentru a mă juca
jocurile de computer sau a agăța fete. Acum eu
trăgeam pe pastor deoparte și-i puneam întrebări
profunde din Biblie și despre viață. Pastorul în uimire
mă recomanda ca exemplu celorlalți. Însă ei nu
trecuseră prin experiența mea, și continuau să-și caute
împlinirea sufletului în cele lumești.

La un moment dat am avut o prietenă de la
Biserică. Ne țineam de mână și ne sărutam, dar eu nu
voiam nimic mai mult. Voiam o relație care să ducă la
căsnicie. Grăbeam procesul crezând că dacă mă
căsătoresc mai repede aveam să scap de acest viciu.

Până la căsătorie însă mai avea să dureze, așa că era o luptă continuă. Mă rugam foarte mult, studiam Biblia, citeam cărți și făceam cercetare despre cum să birui acest păcat.

Dumnezeu a făcut ca să mi se pună cărți în mână despre experiențele altora cu acest păcat. În una din ele un tânăr de 15 ani căuta să-și scuze viciul înaintea pastorului, iar acesta l-a avertizat că dacă nu se oprește va decădea în păcate tot mai grele. După un timp tânărul a revenit agitat pentru ca să-l ajute să scape de acest monstru, căci acum a ajuns să aibă gânduri de atracție față de bărbați!

Aceasta mie doar mi-a amintit unde ne-a dus pe noi păcatul în timpul din orfelinat, chiar înainte de pubertate! Păcatul niciodată nu satisface, de aceea cerințele devin în timp tot mai mari și mai rele. De la un tip mai inocent de pornografie, omul va trece la altul mai corupt. Așa unii ajung să consume pornografie interzisă cu copii, alții ajung la homosexualitate, și altele inimaginabile. Păcatul duce doar tot mai jos pe treapta coruperii.

Așa ajung oameni de stat și rang înalt să se implice în cele mai josnice păcate și crime, precum dezvăluie dosarul lui Epstein. Păcatul îi face pe cei puternici să-i exploateze pe semenii ca sclavi ai fanteziei lor. Ei cred că aceasta le va împlini golul sufletesc, dar orice fac ei tot goi rămân.

Odată am cerut lui Dumnezeu să scoată tot răul care este în inima mea, voind ca să-l scoată tot și să nu mai rămână nimic. Dumnezeu chiar a început să scoată, dar tot ieșea mai rău, și mai rău și tot mai rău! Așa mi-au ieșit din inimă inclusiv gânduri de atracție

față de același sex, lucru care m-a șocat cumplit! Cum se putea ca astfel de gânduri să fie în inima mea?! Atât de multă răutate a scos Dumnezeu din inima mea că am cerut să se oprească, căci am înțeles că inima omului este o fântână de răutate fără fund!

Sclavia păcatului este cea mai cruntă sclavie din câte există, căci omul este robul propriei sale inimi. Nu degeaba Dumnezeu declară despre inima mea, "Inima este mai înșelătoare decât toate și este nespus de stricăță: cine o poate cunoaște? Eu DOMNUL cercetez inima, Eu încerc răunchii, ca să dau fiecărui om conform căilor lui și conform rodului facerilor sale." Ieremia 17:9,10 BTF.

Cu cât mai mult studiam și încercam să scap cu atât mai cruntă devenea lupta. Vedeam monstrul acesta din viața mea și voiam să scap cu orice preț. Știam că doar la Dumnezeu care m-a păzit din a cădea în curvie aveam soluția, așa că mă apropiam tot mai mult de El. Fiecare cădere era un imbold mai puternic să scap, căci altfel știam că plata păcatului era a mea (Romani 6:23).

Studiind tot mai mult Biblia am ajuns să am tot mai multe întrebări despre Dumnezeu. Am crescut cu un tată ateu și o mamă care era Baptistă. Bunicii adoptați erau Ortodocși, ca și cei din partea tatălui. Tatăl meu a avut o experiență de convertire uimitoare, după care a fost botezat în Biserica Baptistă Emanuel din Oradea, unde am fost și eu elev doi ani de zile și am participat la școala duminicală de mic. Am participat însă și la adunări Penticostale și Alianțe Evanghelice din Canada. Participând la diverse Biserici am sesizat

însă contradicții în învățăturile lor și între ele.

Cum se poate ca având aceeași Biblie să ai totuși interpretări chiar contradictorii? Orice Biserică are aceeași problemă, după cum am înțeles mai târziu că rădăcina este faptul că omul își preia asupra sa responsabilitatea de a interpreta Scriptura, crezând că este subiectivă. Dar Biblia este un obiect, și ea este deci întotdeauna obiectivă. Doar subiectul, omul, poate fi subiectiv.

Dumnezeu nu ne-a dat Biblia să-i dăm interpretări, ci ca să primim interpretarea dată în ea și descoperită prin călăuzirea Duhului Sfânt. Sola Scriptura înseamnă că ea se interpretează singură, iar noi trebuie să acceptăm adevărul așa cum îl revelează Duhul Sfânt. Doar El ne poate face una în adevăr.

Apropiindu-mă tot mai mult de Dumnezeu în prin rugăciune și studiu, Dumnezeu m-a eliberat de fumat și alcool. Știam de mic copil că nu sunt pe placul lui Dumnezeu. Multă bătaie am mâncat pentru fumat, dar inima firească tot sclavul plăcerii mă ținea chiar dacă ușor aducea suferință, boală și moarte. Apropiindu-mă însă de Dumnezeu, Duhul Sfânt mi-a luat orice plăcere și dorință pentru aceste două vicii. Nu mi-au mai trebuit de loc, iar despărțirea de ele a avut loc fără prea mare luptă.

Tot în aceeași perioadă am început să nu-mi mai placă să consum carne de porc. Nu știam de ce, dar nu o mai suportam. Consumam orice altceva, dar nu carnea de porc. Nu știam că Duhul Sfânt mă pregătea să accept ceea ce Dumnezeu poruncise de mult poporului Său.

La vârsta de 18 ani am fost invitat de mama adoptivă la un seminar de afaceri, într-o sală de Cazinou. Am fost uimit și cucerit pe loc. O singură prezentare am lipsit pentru a mânca, în rest am lăsat orice pentru a participa timp de mai multe zile. La sfârșit prezentatorul ne-a oferit ceva și mai bun: Profețiile Biblice care aveau să fie ținute în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Nu mai auzisem niciodată de Adventiști.

La acele prelegeri am găsit răspunsurile în Biblie la întrebările mele și am văzut cum Duhul Sfânt mă chema să închei acel mult așteptat legământ cu Dumnezeu prin apa botezului. Pe 11 Ianuarie 2006 am fost botezat în urma acelor prelegeri.

Prin acest botez am intrat în legământ veșnic cu Dumnezeu. Până atunci îl căutam, voiam să-L cunosc și El îmi vorbea, dar relația noastră se rezuma la atât. Eu aparțineam de drept tot acestei lumi și conducătorului ei, Satana. Botezul este procesul prin care omul se dezice public de această lume și dumnezeul ei prin mormântul apei, și intră într-un legământ veșnic cu Dumnezeul Creator prin învierea de acolo. Așa am fost adoptat în însăși familia divină și am devenit un fiu al Tatălui și să am ca frate pe Fiul Său, Iisus Hristos! Doar așa ne-a putut Dumnezeu mântui din plata păcatului, moartea a doua.

6. Eliberat de păcat prin iubire și dependență

“Dacă Fiul vă face liberi (de păcat),
veți fi cu adevărat liberi.”

Ioan 8:36 BTF

Aproximativ șase luni de zile după botez nu am mai avut probleme cu viciul. Apoi a început din nou coșmarul! Aceasta a reînceput după ce un frate cu care m-am botezat a căzut în curvie cu o tânără din Biserică. Ne-am cunoscut în ziua botezului și am devenit foarte apropiați. Studiam împreună, mergeam la grupe de studii Biblice și la adunare împreună.

La un moment dat am închiriat o locuință împreună ca să nu mai facem atâtea drumuri. Încet înșă el a început să nu mai studieze, să nu se mai roage și chiar să devină iritat de zelul meu pentru Dumnezeu. Așa a ajuns să aducă o tânără cu care noi studiam Biblia la grupele de studiu și să se culce cu ea în camera alăturată! Am făcut bagajul și am plecat imediat ce am realizat ce are loc. M-a devastat acea pierdere și mi-a slăbit credința în Dumnezeu. Aceasta a dus ca din nou să încep să cad și eu.

După aceasta lupta mea cu păcatul a devenit și mai cruntă. Posteam zile întregi, mă rugam mult,

studiam mult. Am început să memorez cărți întregi ale Bibliei pe lângă versete, chiar dacă memoria mea era foarte afectată de alcoolul din copilărie și de viciu. Stă scris: "Strâng Cuvântul Tău în inima mea ca să nu păcătuiesc împotriva Ta". Psalmul 119:11 VDC.

Mi-a prins atunci și îmi prinde foarte bine chiar și acum acele texte memorate și aş recomanda aceasta oricui, dar cu motivul corect. Credeam subconștient că pot să aduc la împlinire promisiunea din Psalm de a mă salva din viciu prin memorarea mea a Scripturii, dar asta era o încercare eșuată ca a lui Avraam cu Hagar să producă acel copil promis. Dar la așa ceva face referire promisiunea lui Dumnezeu! Studiind și primind în inimă Cuvântul cu rugăciune, ajungem să cunoaștem personal pe Iisus. Așa îl primim pe El ca Mântuitor din păcat, căci noi eșuăm orice am face.

Nu am știut asta însă atunci, așa că am încercat din toate puterile și străduințele umane să mă salvez din păcat prin ceea ce făceam eu. Am apelat la pastori și prietenii și chiar la mai multe biserici să se roage pentru mine. Am avut și partener de contabilitate a problemei mele.

Nimic din ce am făcut eu, nimic din ce făceau alții, nimic din ce făceau bisericile nu reușea să-mi aducă eliberarea din păcat! Strigam la Dumnezeu să mă ajute să mă schimb, să devin mai bun, să nu mai comit acest păcat, să trăiesc după placul Lui; dar, totul a fost în zadar. Așa am ajuns la concluzia că asta sunt, că păcatul este identitatea mea și că nu este posibilă schimbarea mea ca să trăiesc o viață fără de păcat.

Eu ca ipocrit nu puteam trăi. Nu puteam pretinde a merge la Biserică ca un creștin cu numele, în timp ce

știam cine sunt în realitate. Știam cum mă privește Dumnezeu și că oricum iazul de foc era singura mea destinație în starea în care eram. Mie îmi păsa de ce spune Dumnezeu despre mine, nu să mă amăgesc cu ce spun alții care nu vedeau inima mea și nu ei aveau să mă judece în ziua de apoi.

Am ajuns să cercetez asupra opțiunii de castrare, cumva să opresc problema pentru totdeauna. Cercetând însă am citit despre cazuri în care unii au ajuns și mai activi sexual ulterior. Cum? Nu știu, dar asta au experimentat ei, iar pentru mine asta însemna că nici acolo nu este salvare. Ulterior am citit că aceia care se castrează nu au ce intra în adunarea lui Dumnezeu (Deuteronom 23:1). Și de asta m-a păzit Dumnezeu!

Am ajuns astfel la o deznădejde cumplită! Încercam să mă apropiu de Dumnezeu din răspuțeri, dar acest viciu îmi ștergea orice speranță de acceptarea Lui și de posibilitatea de a mă salva în vreun fel. Realizând că nu am găsit nici o cale de scăpare și că nu vedeam nici o altă soluție, mi-a mai rămas o singură alternativă - să-mi pun capăt existenței mizerabile! Să salvez o astfel de viață, însemna să o pier cu siguranță! Luca 9:24.

Dumnezeu e prea puternic pentru mine!

Atunci a fost când Dumnezeu a intervenit în viața mea în mod personal și mai profund decât până atunci. Fără să realizez, Iisus Hristos m-a lăsat să ajung până în acel punct pentru a urî păcatul până la

moarte. Mă uram pe mine însumi și-mi vedeam incapacitatea dea mă salva. Așa că mai degrabă muream decât să mai trăiesc în păcat!

L-am întrebat atunci în rugăciunea mea de ce Dumnezeu nu mă mântuiește din acest păcat. Știam că doar El poate și totuși eram nedumerit de ce nu intervine, de ce nu-mi răspunde la cerința sinceră! Răspunsul m-a copleșit: **“Pentru ca să știi că Eu te iubesc!”** Am înțeles tot ceea ce aveam nevoie! Eu căutam să mă eliberez din păcat, cu sau fără ajutorul Lui, ca să-L fac pe Dumnezeu să mă accepte, să mă iubească, să mă primească la El. Aceasta era necredință în iubirea Lui.

“Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi, în aceea că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.” Romani 5:8 VDC. Pe când eram în starea mea cea mai păcătoasă, Dumnezeu m-a iubit infinit de mult! Nu avea cum să mă iubească mai mult, pentru că atunci a dat TOTUL pentru mine!

Am plâns mult timp în realizarea iubirii lui Dumnezeu pentru mine personal, cel mai rău dintre păcătoși. Atunci am înțeles că nu trebuie să mă mai lupt cu păcatul, ci ca să-L cunosc pe Dumnezeul meu și să primesc iubirea Lui - prin credință. Cu orice cădere ulterioară veneam cu încredere la Dumnezeu cerându-i să mă apropie mai mult de El. Acum căutam ca să-L cunosc pe Creatorul și Mântuitorul meu ca doar El să mă salveze din păcat ca să fiu veșnic cu El. Sufletul meu tânjea după El.

“Cine a crezut vestea noastră și cui i s-a arătat brațul DOMNULUI? Fiindcă el va crește înaintea lui ca un lăstar și ca o rădăcină dintr-un pământ uscat, nu

va avea nici formă nici frumusețe; și când îl vom vedea, nu va avea frumusețe ca să îl dorim. El este disprețuit și respins de oameni; un om al întristărilor și obișnuit cu mâhnirea, și ne-am ascuns de el cum ne-am ascunde fețele, a fost disprețuit și noi nu l-am prețuit. Cu adevărat el a purtat mâhnirile noastre și a luat asupra lui întristările noastre, totuși l-am socotit bătut, lovit de Dumnezeu și chinuit. Dar el a fost rănit pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre, pedeapsa păcii noastre a fost asupra lui; și prin loviturile lui suntem vindecați. Noi toți ca oi am rătăcit; ne-am întors fiecare la propria cale; și DOMNUL a așezat pe el nelegiuirea noastră a tuturor.” Isaia 53:1-6 BTF.

“Cine poate prețui valoarea unui suflet? Dacă vrei să știi cât valorează, să mergem în Ghetsemani, și acolo să veghem împreună cu Domnul Hristos în decursul orelor de frământare sufletească, când sudoarea Lui era asemenea unor mari picături de sânge. Să privim la Mântuitorul înălțat pe cruce. Să ascultăm strigătul Său disperat: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” Marcu 15:34. Priviți capul însângerat, coasta împunsă și picioarele străpunse de piroane. **Să nu uităm că Domnul Hristos a riscat totul. Pentru mântuirea noastră, cerul întreg a fost în primejdie.** La piciorul crucii, amintindu-ne că pentru un singur păcătos Domnul Hristos și-ar fi dat viața, vom putea să prețuim mai bine valoarea unui suflet. Ellen White, Parabolele Domnului Hristos, pg 196.4.

Tu și eu valorăm pentru Dumnezeu tot ceea ce El

este și tot ceea ce El are, inclusiv întregul cer. El a riscat totul pentru a ne salva pe noi! Aceasta arată valoarea noastră, dar și cât de mult a costat mântuirea!

Dependent de Creator

Era minunată schimbarea în mine și noua relație cu Dumnezeu, dar încă mai cădeam în păcat. La un moment dat L-am întrebat în rugăciune când voi fi eliberat de aceste dependențe. Atunci Duhul Sfânt mi-a vorbit blând un adevăr absolut: **“Când vei ajunge total dependent de Mine, nu vei mai avea nici o altă dependență”!**

Toată Biblia ne vorbește despre iubirea lui Dumnezeu, dar și despre dependența noastră totală la fiecare pas de Creatorul nostru. Nici măcar nu realizăm că fiecare respirație este posibilă doar în dependență de El. Doar El face aerul și ne dă abilitatea de a respira. Doar Iisus face hrana să crească și apa să curgă și pe noi capabili să ne bucurăm de ele.

Iisus Hristos a spus, “fără Mine, nu puteți face nimic.” Ioan 15:5 BTF. Nu putem face nici un lucru bun, dar nici altceva fără El. Cel mai rău păcătos trăiește și se mișcă doar datorită că Dumnezeu îi mai îngăduie zile, cu speranța că va realiza starea lui și va vrea mântuirea sa din robia păcatului. Chiar și Satana este menținut în existență de Dumnezeu, iar el nu va avea nici o acuzație care să stea în picioare împotriva Creatorului. El va fi responsabil la judecată pentru că a folosit spre rău tot ce a primit de la Dumnezeu.

După ce am realizat iubirea infinită a Creatorului

meu pentru mine, acum am acceptat nevoia mea de a fi total dependent de El, oricât m-ar costa. Am început să studiez Biblia cu un scop, de a cunoaște iubirea Lui și a ajunge dependent de El din toate punctele de vedere. Biblia nu mai era doar o carte de dogme și povești vechi, ci era Cuvântul Dumnezeului meu către mine personal. Prin ea auzeam cum El îmi vorbea, mi se descoperea, îmi arăta calea pe care să merg și îmi arăta iubirea Sa. Prin credință umblam tot mai mult cu Dumnezeul Creator.

Ceea ce am trăit este exprimat prin următorul citat inspirat. "Eul nu se poate controla pe sine; nu este suficient pentru lucrare. Oricine încearcă să facă asta va fi învins. Numai Dumnezeu ne poate face și ne poate menține loiali." Ellen White, Review & Herald, 14 septembrie 1897, par. 14. Biruința asupra păcatului este posibilă doar prin El, căci eul e păcătos în sine.

Așa am ajuns să înțeleg că eu am nevoie de însuși Dumnezeu, nu de ceea ce El oferă. Dependența de aer, apă, hrană, etc sunt acolo doar pentru a ne ajuta să vedem că de fapt avem nevoie de sursa lor, de însuși Creatorul. Dacă aș avea tot pământul cu toate resursele la dispoziția mea, în timp toate se vor termina și tot aș muri. Însă, dacă Creatorul este bogăția și sursa tuturor nevoilor mele, atunci voi trăi veșnic; căci, El este veșnic și poate produce și împlini veșnic toate nevoile mele. Așa că de El mă prind cu tot ceea ce sunt și vreau să dau drumul la orice din viața mea care mă îndepărtează de El, ca El să fie totul pentru mine.

Creatorul nu mi-a putut răspunde la rugăciunea

de a mă ajuta ca să fi eu mai bun, căci dacă eu ajungeam să fiu bun nu mai aveam nevoie de Iisus Hristos! Eu sunt păcătos, sortit pieirii, dar El este bun și neprihănit, sortit vieții veșnice. Doar Hristos în mine este nădejdea slavei lui Dumnezeu (Coloseni 1:26,27).

“Prin moartea lui Hristos, o ușă a speranței a fost deschisă pentru omul căzut. Omul era sub condamnarea la moarte pentru încălcarea legii lui Dumnezeu. El era sub condamnare ca trădător, ca rebel; dar Hristos a venit să fie înlocuitorul său, să moară ca un răufăcător, să sufere pedeapsa trădătorilor, purtând greutatea păcatelor lor asupra sufletului Său divin. El a coborât tot mai jos, până când nu au mai existat adâncimi de umilință de sondat, pentru a-i putea ridica pe cei care credeau în El și a-i curăța pe cei vinovați de întinăciunea morală și a le împărtăși propria Sa neprihănire/dreptate. El a murit pentru a face o ispășire, pentru a mântui, curăța, restaura și înălța omul la un loc la dreapta Sa.” Ellen White, *Signs of the Times*, 5 Ianuarie 1915, par. 13.

Umblând astfel cu Dumnezeu, crezând în iubirea Lui infinită pentru mine, căutând să-L cunosc pe Tatăl ceresc și pe Fiul Său prin călăuzirea Duhului Sfânt și ajungând tot mai dependent de El, biruința a venit. Chiar înainte de căsătorie aceasta a avut loc. Încă era mult de schimbat în mine, dar Dumnezeu a schimbat total viața mea. Din 2011 El m-a păzit de la a mai cădea vreodată în ispitele celui rău și poftele cărnii, chiar dacă ispitele au continuat să mai vină în momentele mai slabe ale vieții.

Și nu, intimitatea din cadrul căsniciei nu a fost

salvarea mea. Unii au crezut că se pot salva prin căsătorie de acest păcat, dar aceasta duce doar la eşuare şi divorţ - omul nu se poate mântui prin absolut nimic din ce face el de păcat. Dacă este în armonie cu sfinţenia şi Cuvântul lui Dumnezeu, căsătoria ne apropie de Dumnezeu şi de soţul/soţia cu care Creatorul ne-a făcut una. Sunt însă perioade în care nu se poate avea intimitate în familie, iar atunci apar probleme dacă nu a existat biruinţă înainte. Este perioada de menstruaţie când Dumnezeu a interzis categoric intimitatea. Au fost perioade chiar de luni de zile în care nu am avut intimitate, precum în timpul sarcinii cu cele două fete cu care ne-a binecuvântat Dumnezeu. Dumnezeu însă m-a făcut şi ţinut fidel.

Duhul Sfânt m-a învăţat încă o lecţie preţioasă umblând cu El. Ca bărbat se întâmpla uneori să am scurgeri de semen în timpul somnului. La început am socotit ca fiind ceva normal, natural, care să aibă loc după un timp. Unii spuneau că este lipsa de intimitate, dar mi s-a întâmplat că uneori după intimitate aveam scurgeri de semen chiar două zile la rând! Care este adevărul?

Ulterior Duhul Sfânt m-a condus în adevărul că aceasta este o necurăţie, conform Leviticul 15:16-18. Necurăţia este un efect al faptului că omul a încălcat undeva Legea lui Dumnezeu. Rezultatul scurgerii de semen este o dezvăluire a faptului că în ziua anterioară Duhul Sfânt a fost întristat prin gând, cuvinte sau fapte. Nu există efect fără cauză.

Uneori este mai greu de a înţelege în ce anume am întristat şi îndepărtat pe Duhul Sfânt, dar dacă ne

rugăm și stăruim de Dumnezeu să ne arate, El ne va descoperi. “Cel ce caută va găsi” este promisiunea Mântuitorului. De când am înțeles acest lucru nu a existat nici o astfel de necurăție fără ca Dumnezeu să nu-mi arate legea încălcată.

În felul acesta am învățat lecții uimitor de prețioase în umblarea cu Hristos. Învățătorul divin m-a luat în școala Lui și prin Duhul Sfânt mă învață pas cu pas căile Lui, adevărul Lui și mi se descoperă în mod minunat. Astfel El ne poartă din biruință în biruință. Nu aș da această experiență pentru nimic în lume!

Am împărtășit multora experiența aceasta de a trăi cu Dumnezeu. Mărturisirea este parte din viața nouă în Iisus Hristos. “Dacă vei mărturisi cu gura ta pe Domnul Isus și vei crede în inima ta că Dumnezeu l-a înviat dintre morți, vei fi salvat. Căci cu inima omul crede pentru dreptate; și cu gura mărturisirea este făcută pentru salvare.” Romani 10:9,10 BTF. Pe Satana “l-au învins prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor; și nu și-au iubit viața până la moarte.” Apocalipsa 12:11 BTF.

7. Umblând cu Dumnezeu

“Dacă cineva voiește să vină după Mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea zilnic și să Mă urmeze.”

Luca 9:23 BTF

Viața mea s-a schimbat radical și sunt în o continuă creștere. Întotdeauna mi-am dorit să umblu și eu cu Dumnezeu, precum Enoh, Avraam, Moise, Ilie, apostolii și alții. Lucrul minunat este că însuși Dumnezeu de abia așteaptă acest lucru! Pentru aceasta El ne-a creat ca să fim una cu Creatorul în veșnicii.

Eu vreau ca Dumnezeu să-mi vorbească. Dar aceasta este doar o dorință pe care El a pus-o în inima mea. “Dumnezeu vorbește însă când într-un fel, când într-altul, dar omul nu ia seama.” Iov 33:14 VDC. “Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: ‘Iată drumul, mergeți pe el!’ când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stânga.” Isaia 30:21 VDC.

Am trăit multe momente în viața mea în care chiar am auzit vocea Duhului Sfânt vorbindu-mi în mintea mea. O astfel de experiență a fost chiar momentul căsătoriei mele. Am renunțat la a mai căuta fata potrivită pentru mine după ce am crezut Cuvântul care spune că “o nevastă pricepută este un dar de la

Domnul.” Proverbe 19:14 VDC. Dacă este un dar nu-l mai caut, ci mă pregătesc ca să-l primesc când Dătătorul va voi. Într-o zi din decembrie 2010 am trimis un mesaj SMS cu verset Biblic listei de 75 de persoane cunoscute, la care obișnuiam să trimit mesaje regulat. În acea zi însă a fost pentru prima oară când mi-a răspuns o anumită fată din acea listă, o fostă colegă la școală. Mi-a răspuns doar cu un simplu “Mulțumesc”, dar când am citit mesajul o voce mi-a spus în mintea mea, “Ea este darul Meu pentru tine!” Am tresăltat de bucurie! A trebuit însă ulterior să testez dacă chiar Dumnezeu mi-a vorbit (1 Ioan 4:1). După șapte luni de zile de dovezi incontestabile a călăuzirii divine ne-am căsătorit!

Dumnezeu vrea să facă minuni în viața mea, precum a făcut în viața slujitorilor Lui: Daniel în groapa cu lei; Hanania, Mișael și Azaria în cuptorul aprins; apostolii pe când erau cu Iisus Hristos și ulterior. Dumnezeu este real și vrea să fie real în viața noastră personală. Intervenții miraculoase am avut și am mereu în viața mea. Au avut loc mai multe vindecări în trupul meu de dureri debilitante, toate după pocăință și credință în jertfa lui Iisus Hristos.

Dumnezeu de asemenea m-a folosit în procesul vindecării unei tinere ce a fost trimisă acasă de medici cu cancer în fază terminală: avea tumori maligne la creier, tiroidă, sân, plămân, uter și ovare și pancreas cu metastaze în tot corpul. I-am împărtășit ceea ce Dumnezeu m-a ajutat să înțeleg ca fiind cauze a bolii și sfaturi despre ce se facă, iar ea le-a aplicat în viața ei. Apoi s-a dedicat total lui Dumnezeu și El a vindecat-o

conform promisiunilor Sale (eg. Exodul 15:26). Trebuia să moară în 2022, dar încă trăiește în 2026 și de curând a mai dat naștere unui fiu!

Dumnezeu ar vrea să ne vorbească și să lucreze prin noi cum a făcut prin Iisus Hristos și prin slujitorii Săi de-a lungul veacurilor. Păcatul însă ne separă de El și pune un zid de despărțire între noi și Creator (Isaia 59:1,2). Păcatul este ceea ce-L oprește pe Cel atotputernic să lucreze în viața noastră cu putere.

Pentru ca să umblăm cu Dumnezeu în mod real și personal, Duhul Sfânt ne-a fost dat ca să aducă în viața noastră biruință asupra păcatului - sfințirea vieții. Domnul Iisus Hristos ne-a promis, spunând: “Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc, căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi, dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.” Ioan 16:7,8 VDC.

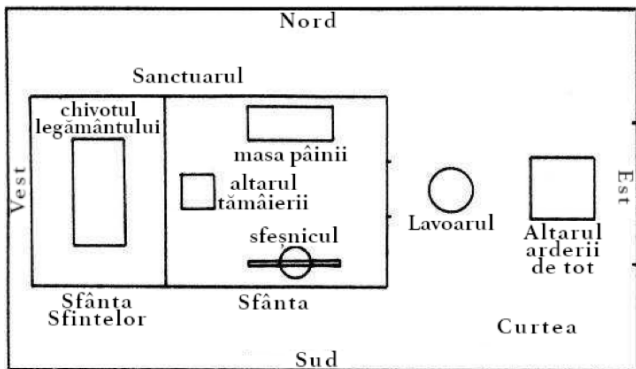
“Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră.” 1 Tesaloniceni 4:3 VDC. Dumnezeu vrea să ne mântuiască din păcat. Aceasta este dorința Lui, pentru aceasta El luptă și face tot posibilul în direcția aceasta. Pentru aceasta L-a trimis pe Duhul Sfânt. Iisus Hristos ne-a spus, “Cereți și vi se va da ... Tatăl ceresc va da Duhul Sfânt celor ce i-L cer.” Luca 11:9,13 BTF.

Duhul Sfânt în om

Prezența Duhului Sfânt în viața noastră este cel mai mare secret pentru a trăi și a umbla cu Dumnezeu. În 1 Corinteni 3:16, 6:19 și 2 Corinteni 6:16 ni se spune că noi am fost creați ca să fim un templu al Duhului

Sfânt. În alte cuvinte, Duhul Sfânt trebuie să fie cerut de noi ca să umple ființa noastră. Doar așa El își va putea îndeplini scopul de a ne mântui pe deplin din păcat.

Am fost creați după modelul sanctuarului prezentat lui Moise pe muntele Sinai. În Psalmul 77:13 BTF (Biblia Fidela) stă scris, "Calea Ta, Dumnezeule, este în sanctuar". În sanctuarul sau templul Său Dumnezeu ne-a arătat cum ne-a creat și procesul mântuirii din păcat. Prin sângele lui Iisus Hristos Dumnezeu trebuie să curețe omul întreg ca prezența Lui să fie întronată în inima omului, care este Sfânta Sfintelor.

Am să redau un citat inspirat uimitor. "Templul acela, înălțat pentru ca Domnul să sălășluiască în el prin prezența Lui, avea ca scop să fie o învățătură vie pentru Israel și pentru lume. Scopul lui Dumnezeu din veacurile veșnice a fost ca fiecare ființă creată, de la serafimul luminos și sfânt până la om, să fie un templu în care Creatorul să locuiască. Din cauza păcatului,

omul a încetat să mai fie un templu pentru Dumnezeu. Fiind întunecată și pervertită de rele, inima omului n-a mai dat la iveală slava Celui Sfânt. Dar planul cerului a fost realizat prin întruparea Fiului lui Dumnezeu. Dumnezeu locuiește în corp omenesc și, prin harul salvator, inima omului devine din nou templul Său. Dumnezeu voia ca Templul din Ierusalim să fie o mărturie continuă despre destinul înalt pus în fața fiecărei ființe.” Ellen White, Hristos Lumina Lumii, pg. 161.

Ca să ajungem din nou în prezența Tatălui ceresc, acest templu al ființei noastre trebuie să aibă pe Duhul Sfânt întronat în el. Doar atunci vom putea sta în prezența Dumnezeului care este un foc mistuitor și în a căruia prezență păcatul nu poate exista. Doar Duhul Sfânt poate produce acest proces de sfințire și mântuire desăvârșită în noi. Acceptând lucrarea Sa în viața noastră și ascultând de glasul Său și impresiile Sale vom umbla literalmente cu Dumnezeu, precum cei ce “au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.” 2 Petru 1:21 VDC.

Sunt însă multe duhuri amăgitoare care vor să ne înșele și să ne oprească de la a ajunge să umblăm cu Duhul Sfânt. Din cauza faptului că ne-am născut în păcat, procesul de mântuire din această stare este unul treptat. Demonii au acces legal la noi din cauza firii păcătoase, căci cât trăim în păcat suntem de drept al celui rău. Ei de multe ori vor căuta să ne amăgească prin impresii, voci sau chiar manifestări, prefăcându-se a fi Duhul Sfânt sau îngerii sfinți. Fac aceasta ca să ne oprim din a mai crește în har și sfințire, și să trăim

în păcat crezând învățăturile amăgitoare ale dracilor.

“Pentru că unii ca aceștia sunt apostoli mincinoși, lucrători vicleni, care iau chip de apostoli ai lui Hristos. Și nu este de mirare, deoarece însuși Satana se preface în înger al luminii. Nu este, dar, lucru mare dacă și slujitorii lui iau chip de slujitori ai dreptății, al căror sfârșit va fi după faptele lor.” 2 Corinteni 11:13-15 BRC. “Preaiubiților, să nu credeți fiecare duh, ci puneți la încercare duhurile, dacă sunt din Dumnezeu, fiindcă mulți profeți falși au ieșit în lume.” 1 Ioan 4:1 BTF.

Eu însumi am căzut în capcana de a crede spiritele de draci care-mi vorbeau ca fiind glasul Duhului Sfânt. Eram sincer în dorința mea de a umbla cu Dumnezeu, dar demonii au căutat să mă distrugă prin a mă amăgi și apoi a mă copleși cu descurajare până acolo încât să mă ducă spre gânduri de suicid.

Cel mai greu lucru pentru mine a fost să realizez că trăirea mea sinceră, total dedicată lui Dumnezeu este de fapt o înșelăciune! În 2022 am trecut printr-un astfel de episod crunt, dar Dumnezeu l-a folosit pentru a mă curăța și mai profund de păcatul mândriei și să mă aducă la o lepădare de sine totală.

Duhul Sfânt nu ne poate umple ființa cât timp eul meu pretinde a rămâne în control ca un rege pe tron. Duhul Sfânt nu se luptă cu noi. El se retrage imediat ce noi refuzăm apelul său și vrem să facem lucrurile după voia noastră.

În a umbla cu Iisus Hristos mai este un lucru important ce trebuie trăit în fiecare zi, cât timp vom trăi - veșnic! Iisus Hristos “le-a spus tuturor: Dacă

cineva voiește să vină după Mine, să se dezică de el însuși și să își ridice crucea zilnic și să Mă urmeze.” Luca 9:23 BTF.

Eul meu trebuie să fie lepădat complet. Apostolul Pavel descrie acest important pas în Galateni 2:20 și 6:14, declarând că trebuie să fie răstignit. Eu am încercat să mă stăpânesc, să mă conduc mine fără să greșesc, să fac binele fără să cad, etc și am eșuat mereu. De aceea am nevoie de un conducător și stăpân în viața mea cu adevărat bun, care nu greșește, cu adevărat atotputernic și care mă asigură de viața veșnică. Eu am primit pe Iisus Hristos ca Domn al vieții mele și El a împlinit în mine, cu mine și prin mine tot ceea ce a promis.

Trei căi prin care Dumnezeu ne vorbește

Am să împărtășesc un alt citat inspirat care ne va ajuta să înțelegem cum ne vorbește Duhul Sfânt, prin ce să deosebim glasul lui Dumnezeu.

“Există trei căi prin care Domnul ne călăuzește și ne face capabili să putem călăuzi și noi pe alții. Cât de mult cunoaștem glasul Său, deosebindu-l de acela al unui străin? Domnul ne descoperă voia Sa în Cuvântul Său, în Sfânta Scriptură. Glasul Său este, de asemenea, descoperit în lucrările Sale providențiale și va fi recunoscut, dacă noi nu ne despărțim sufletele de Domnul, mergând pe căile noastre, făcând lucruri după propria noastră voință și dând curs îndemnurilor inimii nesfințite, până când simțurile devin atât de confuze, încât lucrurile cele veșnice nu mai sunt

deslușite, iar glasul lui Satana așa de mascat, încât va fi primit ca fiind glasul lui Dumnezeu.

“O altă cale prin care glasul lui Dumnezeu este auzit sunt apelurile Duhului Său Cel Sfânt, impresionând inima și marcând caracterul. Dacă ai îndoieli cu privire la vreun subiect, atunci, în primul rând, consultă Cuvântul Scripturii. Dacă într-adevăr ai început viața de credință și te-ai consacrat lui Dumnezeu ca să fii întru totul al Lui, El te-a luat să te modeleze și să-ți dea formă în armonie cu planurile și scopurile Sale, ca să poți fi un vas de cinste. Tu trebuie să ai o dorință zeloasă pentru a fi maleabil în mâinile Sale și să-L urmezi oriunde te va conduce. Atunci, te încrezi în El ca să realizeze planurile Sale, dar, în același timp, conlucrezi cu El, la propria ta mântuire, cu teamă și cutremur.” Ellen White, *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 5, pg. 512.

“Fiindcă armele războiului nostru nu sunt carnale, ci puternice prin Dumnezeu pentru surparea fortificațiilor, Doborând imaginațiile minții și fiecare lucru înalt care se ridică pe el însuși împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și înrobind fiecare gând ascultării față de Cristos.” 2 Corinteni 10:4,5 BTF. Cât timp vom trăi pe acest pământ noi vom fi în această luptă. Când un gând rău apare, atunci este momentul pentru a-L mărturisi lui Dumnezeu și a cere ca sângele lui Iisus Hristos să te curețe de inima rea din care a ieșit și să-ți dea o inimă nouă și un duh (minte) nouă. În felul acesta păcatul este dezrădăcinat continuu și niciodată nu se va produce rodul lui în viața noastră, ci Iisus Hristos va fi un mântuitor puternic, real și

prezent în viața noastră prin Duhul Sfânt.

Trei pași ai pocăinței practice

În procesul mântuirii unui om născut în păcat, căderea în păcat mai are loc. Aceasta însă nu este pentru că el vrea asta, dar păcatul firii noastre este atât de amăgitor încât o singură luare a privirii de la Iisus Hristos este îndeajuns pentru a cădea. Dumnezeu însă ne-a oferit trei pași spre o pocăință practică care aduce biruință deplină prin Iisus Hristos asupra păcatului.

“Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc, căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi, dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.” Ioan 16:7,8 VDC.

Acești trei pași, păcatul, neprihănirea/dreptatea și judecata, sunt foarte importanți, căci este parte din lucrarea Duhului Sfânt în viața noastră pentru a ne mântui din păcat. Mulți ani de zile nu am înțeles ultimii doi pași foarte bine. Dar, Duhul Sfânt m-a ajutat să văd aceiași trei pași în multe locuri în Scriptură.

Un loc unde acești trei pași sunt exprimați mai clar se află în Legea din Leviticul 6:1-7. Am să redau versetele grupându-le în acești trei pași:

“1. Domnul a vorbit lui Moise și a zis: 2. ‘Când va păcătui cineva și va săvârși o nelegiuire față de Domnul, tăgăduind aproapelui său un lucru încredințat lui sau dat în păstrarea lui, sau luat cu sila, sau va înșela pe aproapele lui, 3. tăgăduind că a găsit un lucru pierdut, sau făcând un jurământ strâmb cu

privire la un lucru oarecare pe care-l face omul și păcătuiește,” Leviticul 6:1-3.

Aici Dumnezeu convinge pe om de ce lege morală a încălcat, în acest caz fiind porunca a 8-a și a 9-a din Cele Zece Porunci. Domnul Iisus ne-a spus că acesta este primul pas în lucrarea Duhului Sfânt, convingerea de păcat sau ce poruncă divină am încălcat.

‘4. când va păcătui astfel și se va face vinovat, să dea înapoi lucrul luat cu sila sau luat prin înșelăciune, sau încredințat lui, sau lucrul pierdut pe care l-a găsit, 5. sau lucrul pentru care a făcut un jurământ strâmb – oricare ar fi – să-l dea înapoi întreg, să mai adauge a cincea parte din prețul lui și să-l dea în mâna stăpânului lui, chiar în ziua când își va aduce jertfa lui pentru vină.” Lev. 6:4,5.

Aici este pasul practic al pocăinței, acela de a înapoia lucrul furat direct în mâna stăpânului de drept, ceea ce include o mărturisire directă a faptei comise. Iisus Hristos ne-a spus “De aceea, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta, Lasă-ți darul acolo, înaintea altarului și du-te întâi de te împacă cu fratele tău și apoi vino și adu-ți darul.” Matei 5:23,24 BTF. Dumnezeu nu ne poate primi darul dacă întâi nu ne-am pocăit cu adevărat. De aceea acest al doilea pas este absolut necesar.

Pocăința adevărată este un dar de la Dumnezeu, lucrată în noi de Duhul Sfânt (Fapte 5:31). Omul va produce doar o pocăință nelegiuită, precum a fost pocăința regelui Saul sau a lui Iuda - o pocăință în care

omului îi pare rău doar de consecințe, nu de păcat în sine. El vrea să scape de efecte, dar rădăcina nu vrea să o înlăture. Aceasta nu produce nici o schimbare în om, căci păcatul e tot acolo. Dar, pocăința lucrată în noi de Duhul Sfânt este neprihănirea lui Iisus Hristos, despre care este scris: “Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea” Evrei 1:9 VDC. El ne aduce să urâm păcatul în sine și să vrem să scăpăm de el, acceptând orice consecință ca fiind dreaptă și meritată. Așa s-a pocăit regele David în Psalmul 50 (Biblia Ortodoxă) sau 51 (celelalte).

Cei mai mulți oameni însă se opresc la al doilea pas. După ce-și mărturisesc oamenilor greșelile ei cred că sunt iertați de Dumnezeu, dar aceasta este doar o mare înșelăciune a celui rău. Dacă nu se trece la pasul al treilea, păcatul rămâne tot asupra omului, pentru că nu a fost șters prin sângele lui Iisus Hristos.

“6. Iar ca jertfă pentru vină, să aducă Domnului pentru păcatul lui un berbec fără cusur, luat din turmă, după prețuirea ta, și să-l dea preotului. 7. Și preotul va face pentru el ispășirea înaintea Domnului, și i se va ierta, oricare ar fi greșeala de care se va fi făcut vinovat.” Leviticul 6:6,7.

Iisus Hristos a pus capăt sistemului de jertfe prin jertfa Sa. Jertfele de animale erau doar o umbră a ceea ce El avea să facă. Prin porunca de a aduce o jertfă odată ce un om a călcat legea morală, Dumnezeu ne-a învățat ce să facem astăzi când păcătuim. Poporul Lui de dinaintea lui Iisus trebuiau să aducă o jertfă un miel care arăta spre jertfa Mielului lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii, iar noi cei de după Hristos trebuie

să apelăm la sângele Mielului divin vărsat. Doar după al treilea pas păcătosul va fi iertat și curățat pe deplin de orice păcat.

Să facem o revizuire. Odată ce a păcătuit, Duhul Sfânt îl convinge pe om de legea morală încălcată. Omul care primește convingerea va fi invitat să primească neprihănirea lui Iisus Hristos de a aduce dreptate prin pocăință reală față de toți cei afectați - fie un singur om sau o mulțime, sau doar Dumnezeu, dacă păcatul a fost făcut în taina gândurilor sau în secret fără să știe altul sau să fi afectat pe alții. Odată ce omul a trecut prin primii doi pași el trebuie acum în rugăciune să meargă la Dumnezeu mărturisindu-și păcatul și cerând ca să fie iertat prin jertfa Mielului lui Dumnezeu și ca sângele lui Iisus Hristos să-l spele de orice păcat.

Doar după ce a trecut prin acești trei pași omul pocăit poate cere cu deplină credință făgăduința lui Dumnezeu care spune așa: “Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curețe de toată nedreptatea. ... Și sângele lui Iisus Cristos, Fiul Său, ne curăță de tot păcatul.” 1 Ioan 1:9,7 BTF. “Dacă este cineva în Cristos, este o creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au devenit noi.” 2 Corinteni 5:17 BTF.

Nașterea din apă și din duh

Iisus Hristos a spus, “Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit.”

Marcu 16:16 VDC. Mântuirea din păcat și ducerea noastră la Tatăl poate să aibă loc doar prin botez. De ce? Pentru că păcatul nostru cere moartea, și prin botez noi intrăm în moartea lui Iisus Hristos care a achitat plata noastră. Dar se mai întâmplă ceva! Doar a achita plata păcatului nu ne salvează mântuiește din a nu mai păcătui. Pentru aceasta avem nevoie să fim făcuți din nou una cu Dumnezeu Tatăl în armonie cu Legea Sa.

Noi devenim fii ai lui Dumnezeu exact așa cum Iisus Hristos a devenit Fiul lui Dumnezeu. Iisus Hristos a fost divin și una cu Tatăl din veșnicile trecutului. El a devenit însă "Fiul omului" prin întruparea și nașterea din fecioara Maria. Astfel, El a fost 100% divin precum Tatăl, dar și 100% om precum Maria. "Isus Cristos, Domnul nostru, care a fost născut conform cărnii din sămânța lui David; Și făcut cunoscut ca Fiu al lui Dumnezeu cu putere, conform duhului sfințeniei, prin învierea dintre morți" Romani 1:3,4 BTF. A fost însă numit "Fiul omului" înainte de întruparea Sa, iar aceasta doar în sens profetic până când a devenit realitate la zămislire (vezi Geneza 3:15, toată cartea Ezechiel, Daniel 7:13, Evrei 2:5-9, etc).

De asemenea, El a fost numit "Fiul lui Dumnezeu" înainte de întruparea Sa ca om. Dar asta însemna că Tatăl i-a dat naștere cândva în veșnicii ca o femeie care naște un copil? Nu! Dar CUM atunci? Și CÂND L-a născut Tatăl? Acestea sunt întrebări importante. Biblia ne spune că Iisus Hristos a devenit Fiul lui Dumnezeu la învierea Sa dintre cei morți: "Noi vă predicăm vești îmbucurătoare, că promisiunea făcută pentru părinți, A împlinit-o Dumnezeu față de noi,

copiii lor, în aceea că a înviat pe Iisus, precum și este scris în psalmul al doilea: “Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut” (Psalmul 2:7).” Fapte 13:33 BTF. Înainte de învierea Sa, El a fost numit “Fiul lui Dumnezeu” în mod profetic, care a devenit realitate la învierea Sa din plata păcatului, moartea.

În felul acesta Iisus Hristos a devenit “Fiul lui Dumnezeu” prin moarte și înviere. Exact la fel și omul păcătos poate să devină “fiul lui Dumnezeu” prin credință în moartea și învierea lui Iisus Hristos în dreptul său. Această credință se manifestă practic prin botezul cu apă. Botezul cu apă însă trebuie să ducă și la botezul cu Duhul Sfânt, căci doar așa se împlinește Scriptura: “ați primit Duhul adopției fiilor, prin care strigăm: Abba, Tată!” Romani 8:15 BTF.

Pentru a ne salva din păcat Iisus Hristos a trebuit “să guste moartea pentru toți” Evrei 2:9 VDC. Aceasta era plata păcatului care este moartea a doua. Prin credință în jertfa Lui, noi murim față de păcat și înviem cu El ca fii ai Dumnezeului Creator, al Tatălui ceresc.

“Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui? Noi, deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă. În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui. Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului,

căci cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat. Acum, dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună cu El, întrucât știm că Hristosul înviat din morți nu mai moare; moartea nu mai are nicio stăpânire asupra Lui. Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna, iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi înșivă socotiți-vă morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru.” Romani 6:3-11 BTF.

Doar prin credință în moartea lui Iisus Hristos în dreptul meu, prin care eu sunt răstignit și mort față de lume, biruința asupra păcatului va deveni o realitate. Firea mea păcătoasă trebuie să moară, ca o altă fire divină și fără păcat să fie creată în mine. “Dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit toate lucrurile pentru viață și evlavie, prin cunoașterea celui ce ne-a chemat la glorie și virtute, Prin care ne sunt dăruite cele mai mari și prețioase promisiuni, ca prin acestea să deveniți părtași naturii dumnezeiești, ați scăpat de putreziciunea care este în lume prin poftă.” 2 Petru 1:3,4 BTF. Această natură dumnezeiască nu sunt eu, căci eu nu pot deveni Dumnezeu din natură, ci este primirea lui Iisus Hristos în mine prin Duhul Sfânt. Când Duhul Sfânt este întronat în inima mea, atunci natura dumnezeiască și-a luat locul de drept în sufletul ființei create.

“Sunt crucificat împreună cu Hristos; totuși trăiesc, dar nu eu, ci Hristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe Sine însuși pentru mine.” Galateni 2:20 BTF. Noi trăim

privind prin credință la Iisus Hristos care locuiește în noi prin Duhul Sfânt. El este nădejdea unei vieți după placul Tatălui.

Dumnezeu a promis: “Atunci voi stropi apă curată peste voi și veți fi curați de toată murdăria voastră și de toți idolii voștri, de acestea vă voi curăți. De asemenea vă voi da o inimă nouă și un duh nou voi pune în voi; și voi lua inima de piatră din carnea voastră și vă voi da o inimă de carne. Și voi pune duhul meu în voi și vă voi face să umblați în statutele mele și voi veți păzi judecățile mele și le veți împlini.” Ezechiel 36:25-27 BTF.

Crede pe Dumnezeu pe Cuvânt. Ceea ce El spune se face și ia ființă. Cere promisiunea aceasta zilnic, crede că El împlinește aceste lucruri în tine și trăiește ca și cum este împlinită. “Fiindcă umblăm prin credință, nu prin vedere” și “de aceea dacă este cineva în Hristos, este o creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au devenit noi.” 2 Corinteni 5:7,17 BTF.

“Dar noi toți, cu fața descoperită, privind ca într-o oglindă gloria Domnului, suntem schimbați în același chip din glorie în glorie, chiar prin Duhul Domnului.” 2 Corinteni 3:18 BTF. Este o lege pusă de Dumnezeu în natură că unde privim într-acolo ne îndreptăm. Nu privi la păcat, la slăbiciunile tale, la oamenii din jur, la Satana sau la puterea sa de a înșela și a te ispiti. Privește la Iisus Hristos zilnic și El te va mântui pe deplin.

Eu asta trăiesc în fiecare zi. Zilnic mă rog, conform Luca 9:23, ca Iisus Hristos să vină în viața mea și cer plinătatea Duhului Sfânt ca El să ia în posesie/control tot ce sunt și ce am. Eu știu că El nu va

face nimic fără voia mea personală, și, de aceea, mă rog să-mi dea harul zilnic să-mi predau voința mea Tatălui ceresc, precum a făcut Iisus Hristos în Ghetsimani. Aceasta este parte din umblarea mea cu Dumnezeu, în fiecare zi. Este uimitor ceea ce El a făcut, face și va face în mine, cu mine și prin mine. Dumnezeu chiar își ține Cuvântul! El va împlini tot ceea ce a spus și nu vreau să pierd nicio virgulă din promisiunile Lui!

Vrei și tu să fi un slujitor al lui Dumnezeu? Vrei și tu să umbli cu Dumnezeul Creator zi de zi? Creatorul poate fi Mântuitorul și Domnul tău astăzi. Iisus Hristos te poate mântui pe deplin și cu siguranță va îndeplini tot procesul, dacă-L lași și te încrezi pe deplin zilnic în El să o facă. Duhul Sfânt vrea să fie în tine și cu tine veșnic!